

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 „ 50 „
Negyedévre . . . „ 75 „
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként.

A filloxera törvény.

Az országgyűlés tegnap újra meg-
kezdte tanácskozásait s e tanácskozások,
az előzmenyek után ítélve, nagy befolyást
fognak úgy politikai, mint nemzetgazdászati
életünkre gyakorolni.

Politikai tekintetben a kedélyek ma
gróf Apponyi Albert karácsonyi cikkének
a hatása alatt állanak, s rendkívüli érdeklődéssel
lesi mindenki: megelégszik-e Ap-
ponyi a millenáris béke kedvéért azzal,
amit a választások tisztaságának megóvása
céljából Bánffy miniszterelnök újvi beszé-
dében helyezett kilátásba, avagy kívánni
fogja az alkotmányosságnak teljes vissza-
állítását, kívánni fogja nemcsak a kuriai
biráskodást, hanem a cenzus leszállítását,
a választási lajstromok összeállítása körül
tapasztalt visszaélések megszüntetését, a
tiszttelviselők korteskedésének s a szavazati
vásárlásnak betiltását s végre a titkos sza-
vazást, más szóval, csak ideiglenes béke-
szövetségre lép-e a nemzeti párt a kor-
mánypárttal, avagy fuzionál vele, amely
utóbbi esetben nagyon természetes az Ausz-
triával való kiegyezést a nemzeti párt is
meg fogná szavazni úgy, a mint azt Bán-
ffyék és Badeniék megállapítják.

A képviselőház ülései rövid idő múlva
tisztázni fogják a helyzetet, a mely azon-
ban, létesüljön fegyverszünet avagy fuzió
a 67-es alapon álló partok között, a füg-

getlenségi és 48-as párt álláspontját leg-
feljebb csak annyiban fogja érinteni, hogy
a közös-ügyes alkotmány fentartása ér-
dekében egyesült ellenséget még erélye-
sebben fogja megostromolni s Magyaror-
szág függetlensége s önállóságáért még
erőteljesebb akciót fog kifejteni, mint
eddig!

Éppen azért a magunk részéről nem
is akarunk ma ezekkel a kérdésekkel tü-
zetesen foglalkozni, sokkal inkább érdekel
minket e pilanatban az a gyógyszer, ame-
lyet Darányi földmívelésügyminiszter egy
törvényjavaslat alakjában mutatott be teg-
nap a képviselőháznak s amely törvényja-
vaslattal segíteni akar azon szőlőbirtoko-
sainkon, akiknek a szőlőtönkre tette a fil-
loxera.

Hát mi tagadás benne, közgazdasági
helyzetünk nyomorúságát nagy mértékben
fokozta szőlőink elpusztulása s éppen azért
ujjongva üdvözlünk azt a gyógyszert, azt
a törvényjavaslatot, amely végre valahára
kiragadná bortermelő vidékeinket az el-
szegényesedés karjai közül.

Sajnos, Darányi törvényjavaslata a
filloxera pusztította szőlők újra betelepíté-
séről, nemcsak, hogy ujjongásra nem szol-
gáltat okot, sőt ellenkezőleg, rosszabb an-
nál a tétlenségnél, amelyet a kormány a
szőlőgazdák sürgetéseivel szemben évtize-
deken át tanusított.

Ez a Darányi-féle filloxera törvény-
javaslat olyan gyógyszer, amely a filloxe-
ránál is veszedelmesebb, mert ott, ahol a
filloxera elpusztította a szőlőket, igaz, hogy
nem szüretelt a gazda, de nem is dolgo-
zott s nem is költekezett másnak a javára,
míg ellenben az, a ki a Darányi-féle gyógy-
szert beveszi, szüretelni fog ugyan, de
fáradtságának, költekezésének a gyümöl-
csét más fogja élvezni, amennyiben nem
magának, hanem az agrár-banknak fog
szüretelni.

A Darányi-féle filloxera törvényja-
vaslat ugyanis, azt a szerződést akarja a
képviselőház által elfogadtatni s a korona
által szentesíttetni, amelyet a kormány a
szőlőtelepítése céljából az agrár-bankkal
kötött, s amelynek értelmében az agrár-
bank 25 millió frt erejéig ad mindazok-
nak kölcsönöket, kik kopár szőlőiket re-
konstruálni akarják, még pedig olyan
feltételek mellett, hogy az adósnak az első
öt év alatt se kamotot, se törlesztést nem
kell fizetni!

Huszonöt millió kölcsön! Azoknak a
tönkrement szőlőtulajdonosoknak, akik ed-
dig senkitől se kaptak hitelt! Valóban
nagy szerű!

Öt évi mentesség a kamat fizetés és
tőke törlesztése alól! Valóban megható!

No no, csak szállta után dicsérd a
napot! A hatodik évben jön a fekete leves.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A harpia.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
(Orion.)

Gyermekkoromban sokat tépelődtem
rajta, hogy férfi ismerőseink anyósaitak vagy
más élemedettebb asszonyságokat mért ne-
veznek „Harpianak“! Nem bírtam felfogni,
hogy miként szolgálhat a szóban levő piros
képű, mosolygósájú asszonyság erre a kimé-
letlen elnevezésre?! Ez a függőben levő
kérdés azonban most már ugyancsak meg-
van előttem fejtve, mióta Posztósiné asszony-
ságot ismerem.

Ehhez a nevezett asszonysághoz kerül-
tem ugyanis kosztba, mikor édes anyám a
fővárosba vitt, hogy ott végezzem a keres-
kedelmi tanfolyamot. Mivel ismerőstünk nem
volt, hirdetések útján kerültünk Posztósiné
hoz, aki egy jómódu kalaposné volt.

Midőn édes anyámmal bemutattuk ma-
gunkat nála, nagyon imponált mindkettőnk
nek cifra szobája, meg a rengeteg csipkés
és himzett fehérnemű, melyet éppen vasal-
tatt.

Posztósiné maga egy szalagokkal diszi-
tett uszályos pongyolában volt és hófehér

arcáért meg bár-onypuha kezéért, inkább
grófnénak, mint kalaposnénak tartottuk volna.

Édes anyámat egyszerű falusi asszony
létere olyan bámulatba ejtette a kalaposné
cicomás szobája és szalagos pongyolája, hogy
valóságos alázatos hangon adta neki elő,
misperint valami sokat nem fizethet leányáért,
mert hiába, nagy a család, még több gyer-
mekről kell gondoskodni, az idők pedig
mostohák s b . . . És az előre bocsátás után
nyomott hangon nevezte meg az összeget, a
melynél többet nem adhat ellátásomért.

A diszes Posztósiné azonban az aján-
lott pénzzel semmiképp sem volt megelégedve.
Puha kezét dörzsölgetve minden módon azt
erősítette hogy a fővárosi élet rémitően
drága. Hogy nemcsak az étel, de a fűtés,
világítás, mosás szintén rémitően sokba ke-
rülnek; sőt még a cselédek is rémitően
rosszak és duzzognak a munka-zaporulatért,
a mely a kosztos kisasszony miatt rájuk
hárulnak.

Szegény édes anyámat ez a rémitő sok
ellenvetés egészen a sarokba szorította. Attól
fél, hogyha egy egyszerű kalaposné ennyire
kicsinyli az ajánlott kosztpénzt, (a mi melle-
leg mondva igen tisztességes összeg volt)
mennyit kér majd esetleg valami előkelőbb
uri asszony? Ugy hogy utóvégre kérni kezdte
Posztósínét, hogy csak fogadja el mégis a
nevezett összegért. Mindenképpen biztosította

a rémitően hideg arcot öltő asszonyságot, hogy
az ő leánya igen szerény, az nem fogja
magát a kényelmeskedő cseléddel kiszolgál-
tatni, de maga is hozzálat a takarításhoz.
Sőt még a fűtést se kívánja olyan nagyon
erősen, legfeljebb este, meg reggel. Azután
meg a drága olajat se fogja feletle soká
égetni, de iparkodik a leckéjével ideje ko-
ran elkészülni.

Posztósiné asszonyság egy darabig
hagyta magát kéretni, a mint azonban meg-
győződött róla, hogy aránylag mégis igen
szerény emberekkel van dolga, rá állt az
alkura és elfogadott kosztosnak.

És mindjárt másnap reggel be is álli-
tottam ruhás ládámmal új lakhelyemre. Mivel
édes anyám nagyon a lelkemre kötötte, hogy
csak lehetőleg szerény legyek a rémitően
drága fővárosban, olyan alázatos meghajlással
kopogtattam új szállásadónóm ajtaján, hogy
véletlenül a tornácra levő tükörbe pillantva,
egész megajánálam magam, keservesen össze-
zsugorodott alakom miatt.

Az ajtó felnyitásakor éktelen láрма fo-
gadott. Egy rövid szoknyás papucsos asszony
állt a szoba közepén, a kiből kuszált haját
és gomb nélküli reggeli kabátját látva, alig
ismertem fel az este oly cicomásan kiöltözött
Posztósínét.

Egy darabig szó nélkül hagyott állva
az ajtóban és tovább veszekedett a cseléddel,

A törvényjavaslat szerint a hatodik évben ugyanis harminc százalékkal emelkedik a tőke tartozás, s ekkor kezdődik a kamatfizetés és a tőketörlesztés és tart tizenöt éven át. Ami más szóval annyit jelent, hogy ha 1000 frt kölcsönt vettem, a hatodik évben 1300 frttal tartozom s kamatot nem ezertől, hanem ezerháromszáztól fizetek s a tőke törlesztés nem az 1000 forintnak, hanem az 1300 frtnak a 15 éves százaléka!

Hiába, nagy róka a sógor, még akkor is, ha Agrár-banknak s Darányinak hívják!

Olyan segítség ez, mint mikor az embernek a kezét meg a lábait amputálják, hogy a fejet megmentésük, csak azért, hadd lássa, miként eszi el előle a falatokat más, akiknek keze van, s miként viszi el feje alól a párnát az amputáló hitelező az esetben, ha szőlőjét elverte a jég, tönkretette a fagy, vagy más nyavalya a hatodik évben!

Ilyen kölcsönökkel nem segítenek a magyar borvidékek nyomoruságán, ez a gyógyszer nem gyógyszer, hanem halálos mérég!

Csak tartsa meg magának Darányi ezt a gyógyszert, illetőleg törvényjavaslatot s csak tartsa meg magának az Agrár-bank a 4 százalékos járadék kötvényeit, amelyeket a tőzsdén névértéken alól lehet értékesíteni: a magyar ember eleget veszített már az ilyen papirokon, a szegény szőlőtulajdonos meg éppen nem kér belőle!

A magyar borszárműveken s tönkrement szőlőtulajdonosok s így segíthetne a kormány, ha az ország minden részében államköltségen állítana fel szőlőiskolákat, szőlőtelepeket, azután ingyért adna mindenkinnek szőlővesszőt, s kötelezne mindenkit, birság terhe mellett szőlőföldjének a kiültetésére.

Ezt csinálja meg Darányi s akkor elhiszszük neki, hogy minket s nem az agrár-bankot akarja szüretre juttatni.

a kinek kezén a tegnapi vasalás alatt néhány himzett zsebkendő tűnt el. Végre mikor már szigorúan meghagyta neki, hogy a kendők meglegyenek, különben levonja az árukat béréből, kegyeskedett hozzám fordulni és elvezetett a számomra kijelölt szobába.

Itt azután elsorolta előttem a ház szabályait. Megmondta, hogy a reggelit szobámba hozzák majd, az ebédnél és vacsoránál azonban én is a családi asztalnál fogok ülni. Ezzel azután rám csapta az ajtót és magamra hagyott.

Miután új lakásomban a szerénységet tüstem ki elvemül, azon iparkodtam, hogy mentül kevesebb zajjal helyezkedjem el szobámban. Elővigyázatból ki se moccantam onnan egész délig, nehogy valamiképen magam ellen ingereljem a folyton pörölő házi-asszonyt.

Ugy dél felé végre a sok tányérsörömpölés után elcsendesedett a zaj s midőn az ebédhez hívtak, már ismét a tegnapihoz hasonló díszben láttam házi-asszonyomat családja körében az asztalfőn ülni.

A család öt tagból állott. Először is a férj, Posztósi kalapos, egy alacsony, köpcös, vörös haju ember. Igen keveset beszélt, rendszeren a tányérra irányzott tekintettel ült az asztalnál; ha pedig néha néha mégis feltekintett, akkor egy gyors, alattomos, kémlelő pillantást vetett feleségére! Különben amint

Mi hir a politikában?

A képviselőház ülése január hó 9-én. Ülés elején Szilágyi Dezső elnök bejelentette Darányi Ignác és Gränzenstein Béla újonnan megválasztott képviselőknek végleges igazolását, továbbá az új horvát képviselőket, valamint Pálffy Elemér gróf és Horvát Béla képviselők lemondását.

Dókus Ernő előadó bejelenti, hogy Latkóczy Imre stomfai mandátuma ugyan rendben található, de minthogy petícióval lett megtámadva, a házszabályok értelmében az ügy a bizottsághoz utasítandó. Sorsolás után a IV. sz. bíráló bizottsághoz jutott a petíció.

Ezután Winkler Sándor Kőszegen megválasztott orsz. képviselő mandátumát jelentette be, a ki a szokásos 30 nap fentartásával igazoltatott.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter beterjeszti jelentését miniszteriuma múlt évi működéséről.

Darányi Ignác földművelésügyi miniszter benyújtja a filloxera által elpusztított szőlők felújítása és az e célra szükséges kölcsönt nyújtó magyar agrár- és járadék-bankkal történt megállapodás tárgyában készült törvényjavaslatot.

Következett ezután az ünnep előtt félben hagyott 1896. évi állami költségvetés részletes tárgyalása.

A közigazgatási bíróságok tételénél Isssekutz Győző és Holló Lajos szólaltak fel a javaslat ellen; míg Perczel Dezső belügyminiszter mellette.

A miniszterelnökség tételénél Ugron Gábor reámutatott, hogy Bánffy b. nem tudja a miniszterelnöki tekintélyt megóvni, mert a közös miniszteri értekezleten Goluchowsky külügyminiszter elnökölt, holott ez csak reasort miniszter. Követeli a kiegyezési tárgyalásoknak azonnal való megszakítását; mert Badeni osztrák miniszterelnök a Rájxráthban több alkalommal kijelentette, hogy ő csak a császárnak tartozik felelősséggel. Ilyen kormány tehát nem parlamenti kormány, ilyenél mi nem tárgyalhatunk.

Nyilatkozott ezután hosszasan a lapokban felvett, ugynevezett isten békéjéről is. A míg ilyen kormányunk van, mely lép

később észrevettem, nem volt a házban semmi tekintélye, mert nem csak két lánya és fia, de még a kalaposinasok se fétek tőle.

Mindezeknek csak egyetlen rémük volt: a reggel kócos, este puccos asszony!

Ez az asszony csodásan tudott uralkodni egész háza népe felett. Az idősebbik leányát már kora reggel a kalapos boltba parancsolta, a posztókalapokat körülszegni és a vevőket kiszolgálni, míg a másikat, a ki kereskedelmi tanfolyamot végzett, beszerezte egy kereskedésbe kassziros leánynak. Fia, egy pufók arcú első éves jogász, csak úgy görnyedt vaskeze alatt, mint lánytestvérei.

Egyetlen személy képezett csak vasmarku bánásmódja alól kivéteit, ez pedig a szobaleány volt. Nem egyszer csodálkoztam rajta, hogy a míg lányait kiméletlenül utasította munkára, addig a szobalány kénye kedve szerint kihuzhatta magát minden alól. Sőt oly csodásan engedékeny volt vele szemben, hogy a míg lányaitól a legcsekélyebb ellenmondást sem viselte el, az éles nyelvű szobalány tiszteletlen magaviseletére még csak egy gyenge megjegyzést sem tett.

A míg tehát a megfejthetetlen okokból dédelgetett szobalánynak olyan jó dolga volt házában, addig férjével és gyermekeivel szemben folytonosan az volt jelszava, hogy dolgozzanak, iparkodjanak és a szerzett pénzt szolgáltatassák az ő kezébe. De mivel a család minden tagja többet keresett, mint a mennyit

ten-nyomon csak a visszaélésekkel tetszeleg magának, addig nem lesz béke, hanem harc a végletekig. Szóló és pártja izgatni fognak mindig a 67-es alap ellen.

Végül határozati javaslatot nyújt be a kiegyezési tárgyalások megszakítása tekintetében. (Viharos taps.)

Apponyi Albert gróf szintén a tárgyalások megszakítása mellett van; de egészen más indokból. Ő a jelenlegi kabinetet képtelennek tartja érdekeinek megóvása szempontjából. A magyarországi udvarnagyi kinevezésével még koránt sincs megoldva a magyar királyi udvartartás ügye. Foglalkozik ezután számos közjogi tévedés fejtegetésével.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök a Badeni-kormányt felelős kormányának mondja, következőleg ilyenével a tárgyalást nem szakítja meg.

Helfy Ignác egy rakás közjogi sérelmet sorol föl.

Simaferecz az isten békéjét motiválva, provokálta Apponyit.

Apponyi Albert gróf kijelentette, hogy ezek után kötelességének ismeri kérdéses cikkének tartalmát itt a Házban megmagyarázni.

Beszéltek még Várady Károly és Bánffy b. miniszterelnök. Ezzel a vita folytatását a holnapi ülésre halasztották.

Tisztujítás Mohácson.

(Saját tudósítónktól.)

Csütörtökön délelőtt 9 órakor pontban megjelent Trixler Károly főszolgabíró Molnár Kázmér és Buzás szolgabírák kíséretében, kiket a jelen volt választó közönség éljenzéssel fogadott.

A főbíró kijelölési jogánál fogva bírójelöltekül Simonkovits Mátyást, Sepácz Józsefet és Toldy Józsefet nevezte meg. Csak pillanatnyi idő kellett hozzá és biztosan ki volt vehető, hogy kit fog a nép kegye a bírói székbe ültetni. Már tudható volt, hogy Sepácz József lesz bíró, még pedig közfelkiáltás után.

Amint Trixler Károly főbíró kilépett a folyosóra, hogy a választást megkezdje, a már akkorra több százakra menő választó, lelkes éljenzéssel adott kifejezést, pártatlan

én a kosztért fizettem, egyikre se jart úgy a Posztósiné rudja, mint én reám!

Mindjárt az első ebédnél, mikor a sültre került a sor, azt mondá mellette ülő leányának azzal az ismert hanglejtéssel, hogy menyemnek szólok, lányom értsen róla: „Hallod-e Minka, bele ne barazdolj a sültbe, de úgy vegyél, hogy még másnak is jusson!”

Ettől a figyelmeztetéstől kezdve azután tudtam, hogy csak a legvékonyabb szelet után kell nyulnom, nehogy éles tekintetű házi-asszonyom mértéktelenség tartson. Az igen rövid ebéd után sohse adott osonnát, a mit rendszeren azzal indokolt, hogy mivel az ő lányai házon kívül foglalkoznak és e miatt nem ehetnek, én se szoktassam magam az amugy is csak öreg kevés nénikéknek való osonnához. A vacsora pedig hetenkint kétszer-háromszor szintén elmaradt, a mit rendszeren vagy azzal mentett, hogy nem kapott olyan húst, a milyet akart volna, vagy pedig, hogy mivel a sütés főzéshez már amugy is egy kissé késő az idő, nem is érdemes belekapni, lefekhetünk vacsora nélkül is; ennek legalább az az előnye van, hogy az ember nem terheli meg a gyomrát és jobban alszik.

És mindezeket a dolgokat, az elémbe tűzött elvet tartva szem előtt, csendes megadással türtem. Vacsora helyett elővettem könyvemet és a lámpa mellé ülve tanultam. Házi asszonyom egy ily alkalommal benyitott szobámba és dacára annak, hogy a

igazságzeretete miatt a közszeretben álló főbíró iránt. A főbíró alig jutott szóhoz.

Végre hivatkozván a törvény által neki adott jogára, jelezi, hogy valamint tegnap a képviselő testületben teljes elismerést kapott Csöngő Mihály bírói működéséért, úgy itt is az egész választó közönség előtt közismerést szavaztak neki, és miután a lelépő bíró határozottan és visszavonhatlanul megmarad azon szándéka mellett, hogy nem engedi magát jelöltetni a bírói állásra, a főbíró is méltányolván ebbeli kívánatát, nem jelöli a bírói állásra, hanem jelöli Simonkovits Mátyás, Sepác József és Toldy József mohácsi polgárokat. Más név hallható nem volt, csak Sepác, Sepác és Sepác.

Mire a választást vezető főbíró Sepác Józsefet Mohács nagyközség bírájává megválasztottnak jelenti ki.

Az albirói állásra jelöltettek: Jáksits József, Bencsik József, Schneeweisz Henrik. Itt már mutatkozott véleménykülönbség. És a Jáksits-pártiak annak biztos tudatában, hogy győzni fognak, szavazást kértek, amit elnöklő főbíró el is rendelt.

A szavazás alig tartott mintegy félórát, midőn Schneeweisz Henrik és Bencsik József belátván, hogy kisebbségben vannak, a jelöltségtől visszaléptek, és így Jáksits József volt albiró, ismét megválasztott albiróvá lett.

A kerületi esküdtek valamennyien közfelkiáltással lettek megválasztva és pedig: II. kerületben: Tubits Antal, III. ker. Males Janos; IV. ker. Dojkits András; V. ker. Karapáncsi János; VI. ker. Dózs Sándor; VII. ker. Sebők Mihály. Pénztárnok, mint egyedüli jelölt, Föcker József, pénztári ellenőr szintén mint egyedüli jelölt: Mundy Gyula, mindketten a régiek.

A jelen volt megválasztott elöljárósági tagok nyomban letették a főbíró kezébe az esküt, mire a választó közönség Trixler Károly éltetése közt szétszórt.

Mi újság?

A jégcsalád.

Vizkereszt napján kint voltam a jégen. Ezt a napot tartottam legalkalmasabbnak arra, hogy megismerkedhessem a mi jégpályánkkal és a korcsolya sport híveivel.

kályhában csupán néhány parázska csillogott még, vad haragra lobbant a rémitő fapazarlás miatt, a melyet a kosztosleány szobájában a gondatlan cseléd elkövet. Ekkor azután egyszersmindenkorra betiltotta az esteli fűtést!

Ezentúl tehát futólagos ebéd, ozsonna és többnyire vacsora nélkül, fűtetlen szobában ültem végig könyvem felett a hosszú téli estét — és elgondoltam, hogy milyen könnyen elbánik az ilyen szerénységre tanított, kevés havi bért fizető kosztosleánnyal az ilyen Posztosiné szellemű asszony!

De ebből a csendes ábrándozásomból is csakhamar felzavart kedves házi asszonyom. Egy este ugyanis ismét rám nyitotta az ajtót. Egy tekintet a hideg kályhára és az én nagykendőbe burkolt didergő alakomra csakhamar meggyőzte, hogy a sokszor összeszidott cseléd a kosztosleány szobájában többé nem követ el fapazarlást. Már azt hittem, hogy szó nélkül teszi be az ajtót, midőn egyszerre észreveszem, hogy szigorúan összeráncolja homlokát és kemény léptekkel tart asztalomhoz.

— Amint látom, a kisasszony már majd nem fenéki égette a lámpában az olajat! De már azt meg nem engedem, hogy most, mikor a petroleum olyan drága és az esték olyan rémisztően hosszúak, azért a csekély havi fizetésért ilyen pazarlást vigyen véghez. Tessék azonnal lefeküdni! Holnapról fogva

Ezeket a híveket pedig már régtől fogva, mikor még magam is bolondja voltam a jégnak (korcsolya alatt és szép asszony keblén egyformán) három osztályba sorozom. Az első osztályt képezik: az árva k, kik ismeretség és egyebek híján maguk szántják végig a sikamlós jeget a rendszerint a pályátávolabbi részein keringőznek a csak ritkán merészkednek a partok, azaz hogy a csarnok felé. A hol hadiszállása van a jég másikkét hívének a jóbarátoknak, meg a jégcsaládnak.

A jóbarátok mindig kettesben és szigorúan a csarnok előtt produkálják a figurában való ügyességüket, ha az erősebb nemhez tartoznak; s ha néha-néha megreszkíroznak is egy-egy távolabbi utat, minden fordulónál vissza is igyekeznek, hogy valahogyan segítség nélkül ne kelljen felkelniük, ha elesnének. Ez utóbbi jóbarátok persze a gyengéd nemhez tartoznak és igen, de igen sok sulyt helyeznek egy kecses elbukásra, a mivel lovagot és ismeretséget szerezhetnek maguknak.

A jégcsalád, az már legkevesebb négy tagból áll. Közülök egy, a mama, nem arra való életkoru és térfogatu, hogy arra a vékony acélra bizhatná ingó mivoltának egész valóját. (Kicsit keskeny alap lenne az a vékony acél!) A második egy rendszerint a tiz és tizennégy esztendő közt bizonytalan kodó kis öcs, a ki ügyes, mint a gyík és okos, mint egy nagyapa. Igen jól ki tudja számítani, mikor hagyja ott az Ella nénit, a kinek tekintete alatt majd elolvad a lovagja, az aljegyző ur; vagy hogy melyik percben mulattassa a part közelében valamelyik padon pihenő mamácskát, míg a Mariska két bakafőhadnagy mentorkodása mellett igyekszik az ellenkező partok felé. Mert a jégcsalád másik két tagját ha nem is hívják mindig Ellának, vagy Mariskának, — de állandóan legalább is városi aljegyzők és bakafőhadnagyk társaságában hódolnak Halifax ó fenségének, — fájdalom, itt nem lévén huszáregiment.

A jégcsalád rendszerint olyan időben jelenik meg a jégen, mikor már az eléggé népes. Maguk jönnek ugyan, még pedig gyalogszerrel, de azért nincsenek elfáradva s mindjárt csinálnak ismeretséget. Ha Ella kisasszony megcsörrenti a fényes korcsolyát, melynél csak a szeméi szórnak fényesebb suga-

pedig magam mérem ki számára az esti olajat!

Igy voltam én azután nemsokára a Posztosiné gondozása alatt étel, ital, fűtés és lámpaolaj nélkül!

Egy darabig csak panasztalanul türtem ezt a nem épen kedves állapotot. Édes anyámnak nem akartam róla írni semmit, mert tudtam, hogy ijedtében a nagy hideg dacára mindjárt utnak indult volna.

Elhatároztam tehát, hogy csak tűrni fogok szerényen tovább is — a mikor azután egy közbejött esemény mégis más határozatra birt.

Egy darab idő óta ugyanis azt vettem észre, hogy a háziur étkezés közben a szoktnál még alattomosabb és fűrkészőbb tekinteteket vet gondosan felcicomázott feleségére, lefekvés előtt pedig egyre sürűbb lett köztük a hangos szóváltás, a melyből kivettem, hogy Posztosi azt vetette felesége szemére, miért erölteti meg gyenge mellű beteg leányát a folytonos bolti munka által és miért nem váltja fel azt ő a korábbi délutáni órákban. Miért jön a boltba csak esti hat órákor? . . .

Ezen az utóbbi szemrehányáson kissé elcsodálkoztam magamban, mert házi asszonyom nap-nap után kacér gonddal kiöltözve már délután négy órákor indul ki a házból, állítólag a kalapos boltba.

rat; vagy ha Mariska csengő kacagás kíséretében távolítja el az ügyetlen egyleti szolgát, a ki nem bír boldogulni a korcsolya felkötésével s maga veszi kezébe azt, igyekezőn kivillantani formás lábszárain a vakító fehér harsányt, — mindjárt akad vállalkozó, mérész lovag, a ki segítségükre van a korcsolya felkötésénél és aztán el sem is hagyja őket egész délután a jégen.

A jégen . . . De hát a száraz földön? ott is megmarad e állhatatossága, vagy csak olyan mulandóan véődik bele a szívébe a vidám Ella kisasszony, meg a komoly, büszke, csupa tűz, csupa láng Mariska nagysám képe a szívébe, mint a korcsolya acéla a milyen gyorsan muló sebeket üt a tükörsima jéglaapon?!

A legtöbb esetben: igen. S ha néha ellenkezőleg történik is, csak az a baj, hogy a mostani jég szezon csaknem egyidejűleg kezdődött a farsanggal, s a jégen kötött ismeretségnek alig lehet még ezen a farsangon házasság a vége.

És a jégcsalád már az idején a jövő évre spekulál, a mikor majd vőlegényt szerez nekik Halifax ó fensége.

Mert az időn nehezen fagyott a jég, — s nehezen olvad a házulandó legények szive.

Ecset.

— (Fogházvizsgálat.) A vármegyei börtönvizsgáló bizottság 8-án délután minden előleges jelentés nélkül látogatást tett a pécsi kir. törvényszéki fogházban. A bizottságot, mely Kardos Kálmán főispán elnökléte alatt Simonfay János orsz. képviselő, Kovácsffy Kálmán kir. főmérnök, Koszits Szilárd, Koszits Ákos dr, Czierer Elek dr, id. Kiss József tagokból állott, a kikhez Rónay Kálmán dr. és Daróczy Aladár főispáni titkár csatlakoztak, Zsolnay György főügyészi helyettes fogadta és kalauzolta. A bizottság minden tagja meg volt győződve egyénileg, hogy egy minta-fogházat talál, mindazonáltal megtekintettek mindent, a legapróbb részletekig, sorra nésték a zárkákat, a folyosókat, munkatermeket, sőt a főispán a rabok számára készült levest is megköszölte és nem mondta reá, hogy mosogató-lé. (Ebből az alkalommal felelevenítették azt a br. Edelsheim-féle anekdotát, midőn a bár,

Ez összeszólalkozást követő napon a fűtés, vagy a hiányos étkezés, vagy tudja Isten mi miatt megbetegedtem és otthon kellett maradnom. Ekkor aztán egyszerre megfejtődött előttem gazdaasszonyomnak kissé rejtélyes lénye — valamint az ok is, hogy mért részesül általa a munkát kerülő Pepi szobaleány olyan kivételes dédelgetésben.

Ebéd felett, a melynél ismét heves szóváltás fejlett ki, Posztosi különösen lelkére kötötte feleségének, hogy ma korán jöjjön a boltba, hadd használhassa fel szegény mellbeteg leánya a jó időt és hadd mehessen a délután folyamán a zöldbe sétálni. Posztosiné meg is ígérte, hogy a beesett arcu szenvedő leányt idejében felváltja a munkasztalnál.

A négy óra elközelségénél kezdett is az én gazdaasszonyom szobájában sürgőldödni; nyílt a szekrényajtó, kalapdoboz és suhogott a sok fodros szoknya.

— Végre, végre — mondtam szobám csöndjében — a gyöngéd anya megy, hogy beteg leányát üdülni küldje, ő pedig leüljön helyette a munkasztalhoz!

Alig mondtam ki azonban e szavakat, midőn megnyílt a szomszéd szoba ajtaja és a becézgetett szobalány belépve rajta, olyan hangosan szólt urnőjéhez, hogy a vékony falon át meghallottam minden szavát.

— A kapitány ur azt üsente, hogy csak menjen a nagysága ma is ép úgy, mint

a mosogató edényével kifelé induló bakát megállítja és a baka nagy meglepetésére megismerte a tartalmát. „Szakrament, hisz ez olyan, mint a mosogató-lé!

— „Az is az!“ volt a baka lakonikus felelete.) Az észlelt rendről és tisztaságról előszóval is kifejezte a bizottság elismerését és egyenként gratuláltak a főügyészi helyetteseknek, a ki 1872. óta állván az intézmény élén, azt arra a színvonalra emelte, hogy ma már országoszerint a pécsi fogházat tartják a minta fogháznak, hol csupa élvezet ülni. Az elismerést és megelégedést Daróczy titkár, mint a bizottság jegyzője, írásba is foglalta, a mi kellőleg aláíratván, felsőbb helyre fog felterjesztetni.

— **(Uj anyakönyvvezető helyettesek.)** Mint a hivatalos lap legutóbbi száma közli, a belügyminiszter Baranyavármegyében a hosszuhetényi kerületbe Bálint István segédjegyzőt, a főherceglaki kerületbe Markovits Pált, a nagypeterdi kerületbe pedig Földi Sándor segédjegyzőt anyakönyvvezető helyetteseknek kinevezte és őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Elfogott késelő legény.)** A rendőrség 8-án elfogta Csordás János magyarhertelendi lakost, a ki vasárnap éjjel a színház utcában Bakos Mátyás lakatossegédet megtámadta és egy zsebkéssel arcon megszurta. A késelő legény tettét sehogysem akarta beismerni s részegségével és azzal védekezett, hogy legénytársai is rátámadtak Bakos Mátyásra s azok közül valaki ép úgy megszurhatta azt, mint ő — nem emlékszik, hogy ő szurta volna meg. A késelő legény ügyét 9-én áttették a vizsgálóbíróhoz, őt magát pedig a kir. ügyészség kezébe adták.

— **(Kézrekerült tolvaj cigányok.)** A pécsi csendőrség 8-án egy hat tagból álló kóbor cigánykaravánt fogott el a határban, kik ellen holmi tyuklopásokon kívül egyéb kriminális bűncselekmények gyanúja is fenforog. A karaván a merre járt Baranyában, összeszedett minden kezéhez közel eső elvihető tárgyat s nagymennyiségű lopott ruhaneműt is találtak náluk most, hogy elfogták őket. Persze mindenről azt állítják, hogy saját és becsületesen szerzett tulajdonuk, de végre is kötve hisznek ma már a komának, főképen ha — cigány az. Majd a bíróság kivallatja őket, hogy hol és mit loptak s mit szereztek becsületes (?) uton.

máskor, a cukrászda felé, ő már várni fogja a sarkon. A kisasszonyon úgy se segít az sokat, ha félórával későbbben vagy korábban megy sétálni!

— Igaza van a kapitány urnak! Miért ne találkozhatnánk egy kis uzsonácska alatt ma ép úgy, mint máskor? . . . feleli Posztósiné betolva szekrénye fiókjait és befejezve öltözését.

Mig a mellék szobából e szavak ütök meg fülemet, az alatt véletlenül az utcára pillantva a szemközti kapun egy kardját csörgető huszárkapitányt láttam kilépni. . . A kapitány egy pillanatig megállt és házunkra nézett. E percben Posztósiné ablaka gyorsan felnyílt — majd pillant mitva valószínűleg egy titkos jeladás után csendesen bezárult ismét . . .

A szép Posztósiné csakugyan elment otthonról pont négy órakor, az elégedetlen Posztósiné pedig veszekedett vele este, hogy megint csak hat órakor jött a boltba és a mellbeteg, kalapot szegő leány e napon is ép úgy, mint minden más napon, nem juthatott az üdítő szabad levegőre!

. . . Én csendesen hallgattam az asztali sarkán és szánalommal néztem a szegény hervadó leányra; másnap azonban egy új kosztos hely után néztem, mert a harpi a kenyérét nem akartam tovább enni!

— **(Meglopta a cseléd-társát.)** Trebitscher ecetgyáros szolgálatába valami három napja állott be Wagner György, dárdai illetőségű cseléd. Tegnap este aztán egyet gondolt és elhatározta, hogy megszökik a szolgálatból. Ez még nem lett volna olyan nagy baj, csak ne kívánczolt volna a lelke már régóta olyan zsebóra és olyan ünnepi öltözék után, a milyen Trebitscherék kocsisának, Gáspár Pálnak a tulajdona volt. Hanem mert kívánczolt, hát Wagner Gyurka azt is elhatározta, hogy mivel neki sem olyan ezüst zseborája, sem olyan szép áncujja nincs, hát — ellopja a Gáspár Pált. S meg is cselekedte. Még pedig olyan ügyesen, hogy bár Gáspár Pali is benn volt az istállóban, még sem vette észre, hogy a társa most pakkolja az ő ruháját, majd hogy a zseboráját leveszi a falról s szépen a zsebébe csusztatja. A lopásra csak akkor jött már rá a meglopott kocsis, mikor a tolvaj — megszökött. S az enyveskező jómadárnak nemcsak a lopásban, hanem a szökésben is kedvezett a szerencse, mert a rendőrség még nem találta meg.

— **(Tolvaj éjjeli vendég.)** Verbai István, egy aszalói öreg a hatvanhoz közel járó munkásember, beállított Barsón Kern Ferenc házához és ott éjjeli szállást kért. Kapott is, amit aztán azzal halált meg, hogy hajnalban magához vette Kern Ferenc ezüst zseboráját láncostul, egy pár uj eszmat és egy nadrágot, meg három forint ötven krajcár készpénzt s így felpakolva bucsuzás nélkül odább állt a szives vendéglátó háztól. Most a szigetvári csendőrség keresi a tolvaj éjjeli vendéget.

— **(Szökevény hajóslegény.)** Futó Ferenc, tolnamegyei, dunaföldvári születésű, harminckétéves hajóslegény jártában-keltében messze elvetődött Tolnától, egészen Hódmezővásárhelyig. Ott abban a reményben, hogy a tolnai virtusnak hírnevet szerez, egy kedvező alkalommal éjjeli csendháborítást rendezett a piac köllösközepén. A hírnév helyett azonban szomorúság érte, mert vad alá vonták mint csendháborítót, és elhitték őt forint pénzbüntetésre. Az ítélet elől azonban Futó Ferenc megfutamodott s még ma sem tudják, hogy hol állapodott meg futásban. De mert ki kell állania a ráért büntetést, most a rendőrség nyomozza s ha feltalálják, bekerül a kóborba.

— **(Vesztett kutyák garázdálkodása.)** Tegnap este a budai vámpapunál egy gazdailan eb jött be és az uton több kutyát megmarta. Majd a nélkül, hogy leverhettek volna, ismét kifutott a vámon át s az üszöhi országútra tért és ott is megmarta több kóbor kutyát. Erről értesülvén a rendőrség, ma megtartotta a vizsgálatot külföldi országutakon s ekkor kitudt, hogy Kollin Károly, Schwarz József mohácsi országúti, Mestram Angyula és Paítzsch Sándor pécsvárad-országúti és Schnell Ferenc pálya-utcai lakosok kutyáit is megmarta ugyanez a kóbor eb, melyet végre sikerült elfogni és lebunkóztatván, a gyepmesteri telepen megvizsgáltatott, a mikor kitudt, hogy csakugyan vesztett volt. A megmarta ebek szintén gondos őrizet és megfigyelés alá lettek véve, hogy ha a legkisebb jele mutatkozik rajtuk a veszettségnek, azonnal ártalmatlanná lehessen őket tenni. Nem mulaszthatjuk el ennélfogva az ebtartó gazdak figyelmét felhívni, hogy a kutyákra szigorú gondtal ügyeljenek fel, kóborolni ne engedjék őket és a mi fő, szájkosár nélkül ne hagyják meg otthon sem, mert különösen a mostani napokban a kutyák veszettsége úgyszólván járványszerű.

— **(Ének- és szavalati estély.)** A pécsi kath. legény-egylet vasárnap este látogatott ének- és szavalati estélyt rendezett, záradékol pedig Beregi (Buza) Sándor

szövegével a „karácsonyi pásztorjátékokat“ adták elő, mondhatni sikerültebben, mint először, karácsony estéjén. A szereplők az egylet tagjai voltak, a kiknek részéről a buzgalmat, igyekezetet eltagadni nem lehet. Előadás befejeztével a nagy teremből az ülőhelyek eltávolítottván, tanca perdült a sok szép leány és zongora mellett olyan alapos kis mulatságot rögtönöztek, hogy szinte bálnak is beillett.

— **(Elveszett két darab százasa.)** Tauszig Emil, az Engel József cég gyakornoka 6-án két darab százast elvesztett. A becsületes megtaláló adja át az esetleg megtalálható pénzt a rendőrségnek.

— **(Megszökött tolonc.)** Hiber Károly, igazi nevén Hahn Adolf csavargó a napokban a mohácsi csendőrség kezébe került, s mert nem tudta megmondani, hogy hova való illetőségű, ennek hivatalos megalapításáig az ottani toloncházba csukták. Azonban Hiber Károly vagy Hahn Adolf csavargó urnak nem sok reményt nyújtott a jövőre nézve az, ha haza toloncolják és azért egy alkalmas pillanatot felhasználva, megugrott a toloncházból, eképp megszökvén a kényszerutazás elől is. S most a csendőrök ismét keresik, s ha megtalálják, bizonyára jobban őrzik majd, hogy ismét meg ne szökhessek.

— **(Vérengző legény.)** Ifj. Szabó József, nagydorogni, verekedéseiről hírhedt legény a napokban beállított Grünberger Sándor nagydorogni kereskedő üzletébe s töle fenyegetések között szivarjait követelt. A megrémült kereskedő rögtön a legjobb szivarjait adta elő; mert a támadó kését előlve, azzal fenyegette, hogy ha elő nem adja összes szivarjait, leszurja. A kereskedőtől a szivarokon kívül még pénzt is követelt, mire ez feleségével együtt lármát csapott. A lármára többen a kereskedő segítségére jöttek s ezt látva, kerekét oldott. A vakmerő támadó az utcan Grósz Gyula és Sáfár János nagydorogni lakosokkal találkozva, ezeket is megtámadta s Grósztól elvevő botját és azzal ütögette agyba főbe, ki futásnak eredt s bemenekült Szalai István házába, hol Grózt agyon akarta ütni, de ebben megakadályozták. Ekkor Sáfár után iramodott, kit utolérve, véresre vert. A vérengző legényt a csendőrség a bűnjelekkel a paksi kir. járásbírósnak adta át.

— **(A tornaegyesület mulatsága.)** A pécsi tornaegyesület jövő hó 1-én jelmez farsangi estélyt rendez a vidadó üzletes termében, melyen az egylet tagjai különféle gimnasztikai produkciókat fognak előadni. Hemmerich Károly, az egyesület I. művezetőjének vezetése alatt lampion négyes rendeztetik, a melyhez lampionok a pénztárnak válnak. 11 műtornászati mutatványok: alap-gulák, korlát gulák és létra-csoportok. B léptű díj személyenként 80 kr., (három személyre 2 frt. Pártoló tagoknak személyjegy 50 kr.) Jegyek a meghívó előmutatása miatt előre válnak: Till István urnál (Széchenyi tér), Póth Vilmos urnál (Kossuth-utca) és ifj. Rézbányai János urnál (Ferenciek- és Klmó utca sarkán), az egyleti tagoknál és Hemmerich Károly urnál az tornacsarnokban. Kéretik minél számosabban jelmezben megjelenni. Kezdeté 8 órakor. Bejárat Percel-utca felől.

— **(Késelő legény.)** A vasárnapra virradó éjszaka megint rögtönzött egy kis parázs verekedést négy munkálegény; de most nem kocsmában, a hol rendszeren történni szoktak ezek a verekedések, hanem nyílt utcán. Ugyanis Bakos Mátyás lakatossegéd a színház-utcában találkozott egy 11—12 óra tájban Csordás Jánossal és még két legénnyel, a kik beléköttök s a veszekedés vége az lett, hogy Csordás János Bakos Mátyást egy bicskával arcon szurta a

jobb szeme alatt s aztán megfutamodott. A sérült legényt lakásán ápolják s a későbbi ügyében a rendőrség folytatja a vizsgálatot.

— **(Zalán futása.)** Heinemann Zalánnak hívják azt a kaposvári kocsislegényt, a ki megcselekedte a legujabb Zalán futását. S még pedig nagyobb szerencsével, mint ezer évvel ezelőtt Zalán, a fejedelem: mert azt utolérték és elejtették a honfoglaló magyarok, Heinemann Zalánt nem tudták utolérni még Budapest szemfüles detektívjei sem. Pedig Heinemann Zalán csak egyszerű kocsislegény volt. Mint ilyen aztán egy alkalommal a Buzalkában nagy csetepatét rögtönzött miéért is a rend őrei a kapitány elé állították. És Heinemann Zalánt elítélték hat forint pénzbüntetésre, a mit ha nem tud lefizetni, szépen le is ülheti a kóterban. Hát az elítélt kocsislegény se nem fizetett, se nem ülte le a pénzbüntetést, hanem megfutamodott s még pedig olyan szerencsével, hogy ma sem tudja a rendőrség, hogy merre és hová szökött. Most aztán körözik ország-szeret Heinemann Zalánt, a ki bizonyára azt tartja, hogy — szégyen a futás, de hasznos.

(Uj anyakönyvvezetők.) A belügyminiszter Tolnavármegyében az a pari anyakönyvi kerületbe ifj. Reiberger Istvánt anyakönyvvezetővé, a mucsii kerületbe Bóbay Gézát anyakönyvvezető helyettesé, végül a váraljai kerületbe Szeremlei Gyulát szintén anyakönyvvezető helyettesé kinevezte.

(Gazdasági tudósító.) Gosztonyi Géza bárdi-bükki lakos gazdatisztet Somogyvármegye kaposvári járására a földművelésügyi miniszter az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

(Kimentett katona.) Till József 21 éves babarci illetőségű legény a múlt év őszén besoroztatott rendes katonának. De a legény minden áron azon volt, hogy magát kimentesse a katonaságtól. Okul azt hozta fel, hogy öreg atyjától egy kis birtokot kapott ajándék utján, s hogy még a sorozás előtt megnősült, egy özvegyet vevén el, kinek öt gyermeke van. Hogy tehát birtokot kezelhesse, kérte felmentését, ami sikerült is neki. Hogy elégséges oka e ezen körülmény valamely katonának a tényleges szolgálat alól való felmentésére, nagyon negatív valami. Egyiknek sikerült, másiknak nem, a szerint a mint nagyobb vagy kisebb valakinek a szerencséje, vagy pedig, hogy a felettes hatóság több vagy kevesebb jóindulattal van-e a folyamodó iránt. A kimentett katona a napokban jött haza örömrépedő szívvel, de hogy katonáikat egészen megse felejtse el, athelyezték a póttartalékba.

(Szövetkezeti élet.) Bizonyára ismeretes dolog az már olvasóink előtt, hogy Német-Bólyban nem régen tejszövetkezeti részvénytársaság alakult, a mely 21 jobbmodu németbólyi gazdából áll. A szükséges beruházásokat a „Hungaria“ budapesti tej és vaj kivitelei részvénytársaságtól fogják legközelebb kapni 10% os törlesztésre. A nevezett gazdák most azon vannak, hogy még a szükséges gépek beszerzése előtt, a produkció mennél jobbani növelése szempontjából, a szomszéd községeket is megnyerhessék. Így Babarc község is elfogadta a felhívást, s már e hó 15 én meg is kezdte a tejnek szállítását. A tejet literenkint 5 krajcárjával veszi át a szövetkezet, a mely öszszeget havonkint egy, a babarciak által felfogadott fuvarosnak fog a szövetkezet kifizetni, a kinek azonban, a babarciak adnak a szolgáltatandó fuvarok fejében minden liter után fél krajcárt, s így egy liter tej csak 4 és 1/2 krajcárt fog a népnek jövedelmezni, a mi látszólag nem sok; tekintve azonban a tejnek állandó s biztos

helyre szállíthatását, a dolog mégis kifizeti magát, s az illető babarciaknak mégis szép jövedelmi forrást képez.

— **(Mehalt az uton.)** A napokban Buzás József szegzárdi földmives fűzfavesszőt ment szedni a Sárvíz mellé s midőn az országuton hazafelé ballagott, a Palánk-hegy alá érkezett, a Szt.-Mihály kápolna körüli hirtelen rosszul lett és bevánszorgott az egyik tanya mellé, hol a trágyadombra dölve meghalt. — Többen látták Buzást az országutról letérni, kik utána mentek, de mire oda értek, már kiszenvedett. Buzás József 36 éves volt s régóta eskóiban szenvedett, mely halálát is okozta. Halálát apró árvái siratják. Így írja szegzárdi levelezőnk.

— **(Hamvat!)** És hogy miért nem inkább spongyat? No mindjárt kimagyarázzuk. Mert nem az érdemes Ollendorf ezredes által megénekelt emberi gyarlóságokról van szó, hanem csupán a pécsi aszfaltról és járda burkolatról, a melyekre úgy reá fagyott a jegeces hó s a melyet az iskolás gyerekek is igyekeztek jobb ügyhöz méltó buzgalommal tükör simára átalakítani, úgy annyira, hogy végrendelet nélkül már nem is léphet azon biztosan sem férfi, természetesen az asszony nép még kevésbé. — Hát erre a sokat megénekelt pécsi aszfaltra kellene ám a hamu, meg a fűrészpör, meg a meredélyes utcák köveire, a hol hatósági gondnokság mellett ingyen korcsolyapályát rendezének be a n. é. közönségnek. Utóvégre is nem minden halandó részvényese ám valamelyik „Lebens-Versicherungs-Gesellschaft“-nak, hogy ha már biztonságban nem de legalább biztosítva érezze életét? . . . Hamu kellene hát ide, de sok hamu! Hanem midőn a rendőrség vak, a vakság pedig a rossz nyelvek szerint a szerelemnek is a jele, tehát mondjuk így, a midőn a rendőrség, a házi gazdák, házmesterek nem törődnek a szabályrendeletekkel: hát akkor természetes, hogy nincs hamu, nincs fűrészpör. Bizonyára rendőrségünk megvárja a hamvazó szerdat és vezeklésül hamut hintet magára; mert bizony, van ám neki sok oka a bünbánatra, ha meggondoljuk, hogy az elmulasztott jó cselekedetek is bűnnek számíthatnak.

— **(Talált vadászeb.)** Ónodi István, Pucser utca 26. szám alatti lakos 5 dikén egy fehérvörös szőrű vadászeb-et talált gazdátlanul kóborolva az utcán. A kutya nyakán levő örvön „Aufrecht“ felírás olvaskató. Tulajdonosa jelentkezék a rendőrségnél.

— **(Rakoncátlan cipészsegéd.)** Schmidt András, lipovai születésű, 19 éves cipészsegéd, felkerült Baranyából Budapestre. Ott aztán egy vasárnapi napon összeütközésbe jött a rend őreivel és olyan rakoncátlankodást vitt véghez, hogy a dutyiba tették s aztán a kapitányság kilenc forint pénzbüntetésre, esetleg ugyancsak megfelelő elzárásra ítélte. Mig azonban az ítélet jogerőre emelkedett, Schmidt András egyet gondolt és ott hagyta a szép Budapestet. Persze, azt elfelejtette bejelenteni, hogy hová megy s így most, mikor fizetnie vagy a birságot leülnie kellene, nem találják sehol. Ennélfogva a budapesti VI. kerületi rendőr kapitányság körözteti a rakoncátlan cipészsegédet.

— **(Beszüntetett kompözlekedés)** Mint a magyar királyi államvasutak igazgatósága érte-itette a napokban a várost, a Gombos és Erdőd. közt gyakorlatban volt kompözlekedést a Duna jégzajlása miatt beszüntették s tekintve a hideg időjárást, nem is fogják egyhamar megnyitni.

— **(Kétszer házasodott meg.)** Egész bünlisztája van annak a somogy-endrédi napszámosnak, a ki a ma már nem szokatlan módon akart magának pénzt szereznit, mikor már kipróbálta, hogy lopni se

jó, hamisítani se hasznos, mert mindkettőért becsukják az embert. Ekkor azt gondolta, hogy ámbátor Endréden van neki felesége, újra megházasodik és így szerez egy kis pénzt magának. E célból felment, jobban mondva felszökött Pestre, mert éppen ekkor volt ellene egy váltóhamisítás miatt a bünvádi eljárás folyamatban. És ott aztán addig járt a jó szerencse után, mig Zöld Terézia magánzó kofaasszonyt megkérte feleségül. Az asszony, a kinek volt egy kis megtakarított pénze, de az ura már huszéve meghalt, örömmel ment hozzá s csakhamar ráköltötte minden pénzcsékéjét. S ekkor jött Trombitás Józsefre a nemezsis; mert kitudódott, hogy már feleséges ember. A nemezsis elől azonban megszökött a kétfelleges napszámos s még eddig nem akadt a rendőrség a nyomára.

— **(A pécsi jótékony nőegylet)** folyó hó 18-án a „Hattyu“ öszes helyiségeiben táncal egybekötött virágestélyt rendez, melyre a n. é. közönséget teljes tisztelettel meghívja. A rendezőség felkéri a n. t. hölgyeket, miszerint ezen estélyen lehetőleg virágokkal díszített ruhákban sziveskedjenek megjelenni. A zenét Farkas Sándor zenekara szolgáltatja. Belépti díj személyenkint 1 frt 50 kr. Páhoj 8 frt. Kezlete esteli 9 órakor. Külön meghívók nem bocsátanak ki.

— **(Farsangi táncvigalom.)** A pécsi kádarsegedek szakegylete f. hó 25 én saját alapja javára, farsangi táncvigalmat rendez a Scholtz féle söresarnok öszes helyiségeiben. A mulatságra — melyen a zenét Korodi Károly zenekara szolgáltatja — belépti díj tagoknak 40 kr.; nem tagoknak pedig 50 kr.

— **(A szökőév.)** Az 1896. esztendő tudvalevőleg szökőév. miután pedig a szökőévek négyéves időszakokban követik egymást, a következő szökőévnek 1900-ban kellene lenni. De az egyszer nem ez az eset következik be, dacára annak, hogy az 1900. szám, a régi szökő-zabálynak megfelelőleg négygyel, törtszám fennmaradása nélkül osztható. Az évek a földnek a nap körül való forgása szerint számíthatók. Miután pedig a csillagászati év 5 óra 48 perc és 48 másodperccel, azaz közel egy negyed nappal rövidebb. Julius Caesar elrendelte, hogy minden három közönséges esztendőre egy 366 napból álló szökőév következik és az ilyen esztendőben február hónap 28 nappal egy nappal megtoldani rendelte, a polgari rend kedvéért, hogy az évszakok állandóan egy hónapra essenek. E szerint a módszer szerint készített naptárt ma is a jubáti naptárnak hívjuk. De még ez a korrekció sem egyeztetette össze a csillagászati évet a polgari évvel. Így következett be az a helyzet, hogy 1582-ben a tavasz kezdete március 11 ére esett. Ennélfogva XIII. Gergely pápa elrendelte, hogy október 4-ike után október 15 ikét írják és 400 év alatt három szökőnapot ne számítsanak. Az új számítás szerint minden negyedik év szökőév lesz, kivéve az 1700, 1800, 1900 ik és azokat az éveket, a melyeknek egységei négygyel maradék nélkül osztathatók. Érdekos, hogy február 29 napjára 5 szombati nap esik.

— **(Helyőrségi estélyek.)** A pécsi helyőrség tiszti kara f. hó 22-én és február hó 8 án rendezi szokásos helyőrségi estélyeit a Vigadó termeiben, melyre nézve a meghívókat már kibocsátottak. Az estélyek séta hangversenynyel veszik kezdetüket, a mit a hagyományos kivilágos virradtig való tánc követ. A hölgyek kéretnek utcai öltözetben megjelenni. Mindkét alkalommal az estélyek esti 8 órakor veszik kezdetüket.

— **(Keoskemétiék Pécssett.)** Kecskemét város kiküldöttei, kiknek feladata a pécsi színház belső berendezését, a díszleteket és a villanyvilágítást megtekinteni, hogy

a most épülő kecskeméti új színházat erre a mintára lehessen berendezni, közbejött akadályok miatt csak 7-én este érkeztek Pécsre a vasutól egyenesen a színházba hajtottak, hol a „Denevér“ előadását végig hallgatták és megsemmisítették a színház belső berendezését, díszleteit és a villanyvilágítási telepet is és mindez igen megnyerte tetszésüket. A kecskeméti színház e szerint a pécsihez hasonlóan lesz berendezve s a díszleteket is erre a mintára festi meg Molnár Árpád festőművész, valamint a villanyvilágítást is a mienkhez hasonló módon vezetik be. A küldöttség, melynek tagjai ifj. B a g i László városi főjegyző, K e r e k e s Ferenc törv. mérnök és — Kovács Pál dr. jogakadémiai igazgató helyett — H a c k e r Lajos városi törv. bizottsági tag: ma újból megnézte a színházat R e i t z n e r műépítész kalauzolásával mellett s aztán tisztelegtek A i d i n g e r János polgármesternél, a főjegyzőnél és a főmérnökönél, kik a szükséges felvilágosítást a legszivesebben megadták. Megnézték aztán a székesegyházat s városunk egyéb nevezetességeit s 8-án este végignézték a „Figaro lakodalma“ t a színházban s 9-én utaztak haza.

— **(Ujévi adományok megváltása.)** Pécs város szegény intézete számára az ujévi adományok és tisztelgések megváltása címén befolyt adományok a következők: Ott Márton és fia 4 frt; Reberics Imre gyűjtőivén: Praindl Mihály 1 frt 50 kr., Reberics Imre 1 frt, Futima Sarolta, Ujvári N., Frankóé, Hillebrandné, Liebscher Vilma, Farkas Irma, Thaly Lujza, Hoffer Károly 50—50 kr., összesen 6 frt 50 kr.; Labrentz Gusztáv 2 frt; Kovácsfi Kálmán kir. főmérnök gyűjtőivén: Kovácsfi Kálmán 2 frt., Kardos József, Némethy József, Reichl Károly kir. mérnökök 1—1 frt, összesen 5 frt; Göbel Kálmán gyűjtőivén: Göbel Gyula, Göbel Kálmán 1—1 frt, összesen 2 frt. Fösszeg 19 frt 50 kr.

— **(Apagyilkos siketnéma.)** Megrendítő családi dráma történt 8-án reggel a közeli Magyar Úrögön. Egy siketnéma fiu meglötte az apját. Meglötte, mert az apja nem adott neki pénzt, hogy beteges leike egyetlen szenvedélyét, a dorbézolás vágyát kielégíthesse Horváth Mátyás községi bíró a szerencsétlen áldozat, kit megakart ölni a legény fia. Ez a fiu születésétől siketnéma volt bár, még sem maradt a gondolkodása ment a mai kor mételeyeitől, melyek, különösen a mi népünk fiataiságát, az egyetlen virtusnak tartott kocsmázkodás és borivásra csábítják. S a siketnéma legény lelkét kétszeres erővel tette rabjává az a szenvedély s még lopásra is vetemedett, ha nem volt pénze szenvedélyét kielégíteni. Így a nyáron egy alkalommal az apja panaszt is tett ellene a pécsi szolgabirosnál, mert meglopta. A mostani szerencsétlen családi drámát megelőzőleg 7-én szintén öt forintot vett ki a legény az apja szekrényéből, hogy majd azt elmulatja. De az apa észrevevén, elvette tőle a pénzt. Az e miatt való felháborodás ragadta gyilkosságra a fiut s 8-án reggel úgy öt óra tájban belopózott apjához, ki még aludt ágyában és két puskával lövéssel az alvó embert fejbe lötte úgy, hogy az élethalál közt lebeg. A véres tett hír nyomban felverte az egész falut s mindenki megdöbbenéssel fogadta ezt a családi drámát, melynek áldozatul dobta egy testben nyomorék s lelkében is teljesen meghibbant erejű fiu a saját édes apját. A gyilkost letartóztatták a csendőrök s bekísérték a kir. ügyészségre.

— **(Karácsonyi színjáték.)** Baranya-Monostorról írja levelezőnk, hogy ott f. hó 6-án és 7-én az iskolás növendékekkel sziv, erkölcs- és magyarnyelvképző sikerült karácsonyi színjátékot tanítottak be, melyet a közönség nagy élvezettel hallgatott meg

mind a két nap. Az érdeklődés oly nagy volt úgy a polgári és intelligens szülők részéről, hogy a tágas iskolaterem alig volt képes a látogatókat befogadni. Három tényező működött itt közre igen dícséretesen vállvetve, mint a hogy vállvetett összműködéssel a barátságos érzelmek kölcsönösségén alapuló egyszerűséggel kellene mindenütt, különösen az idegen ajku községekben a hazafias magyárosító követelményeknek eleget tenni. Müller Antal kántor- és Kész József osztálytanítók voltak az ügybuzgó elemek, kiknek elismerésre méltó törekvéseiket határozottan előmozdította Walter József helybeli plébános, ki faradaága és áldozatkészségével lehetővé tette a németajku iskolás gyermekeknek, hogy a magyar nyelvbeni jártasságukat gyakorlatilag összességükben mutathatták be szülőiknek és a vendégeknek. Leírhatlan volt az öröm, midőn a szülők gyermekeik zengzetes magyar beszédét hallgatták, melyet e község népe egyáltalán nem bír. Az értelmes és vallásossági színezett előadás lelkesítő hatással volt a jelenvoltsokra s buzditólag hatott annak rendezőire. Meg is nyitottak az erszények jótékony adakozásra, fölfizetésre, melyet a hivatásukat nemesen felfogó nemzetnapszámok az ur szőlejében üdvösen fognak az ügy előnyére felhasználni.

— **(A második eszredév kezdete.)** Frigyes cs. és kir. főherceg határozott óhaja a bellyei uradalomhoz tartozó „Tapolca“ nevű pusztát ezután a jóságkormányzó nevére „Rampelt-föld“ nek fog elneveztetni. Miután az illetékes Hercegszöllős község készségesen teljesíteni hajlandó a főherceg akarata, az állandó választmány is pártolólaj ajánlja a közgyűlésnek e magas kívánalom teljesítését, a melyhez igen természetesen még a kormány jóváhagyása is szükséges, ebben azonban kételkedni nem fog senki. A térképekre aztán majd szépen bepingálhatják a Rampeltfeld elnevezését. Baranyát pedig majd el lehet nevezni Kartoffellandnak.

— **(A vármegye babái.)** Minthogy a vármegye legtöbb községe szűkölködik azokban a bizonyos okleveles asszonyságokban, a kik rendszeren a gölyákkal szoktak jó barátságban állani, minthogy továbbá a belügyminiszter kifogásolta, hogy ezek a hölgyek továbbra is a pécsi közkórházban nyerjenek kiképzést: az alispán tárgyalásokat indított meg Pécs sz. kir. város tanácsával, hogy közösen létesítsenek egy külön szülésznői tanfolyamot. Ennek költségéhez a vármegye évenként ezer forinttal fogna járulni, úgy azonban, hogy szükség esetén 100 drb. hitess hölgy nyerhessen itt kiképzést. Ily értelemben tesznek előterjesztést a közgyűlésnek, oly formán, hogy a szerződés öt évre lenne megkötendő Pécs város tanácsával. Ha azonban időközben Pécsen állami szülésznői képezde állíthatnák föl, ez a szerződés magától megszűnik.

— **(Kéménytűz egy iskolában.)** 9-én este hét óra tájban a szigeti külvárosi népiskolánál egy kémény kigyuladt. A kéménytűz jelzésére a központi tűzoltóság rögtön kivonult és elnyomta azt, mielőtt valami nagyobb veszedelem keletkezhetett volna belőle. Mint a tűzrendőri vizsgálat kiderítette, a tűz oka a kémény tisztátalansága és az volt, hogy a kéményfalazat a felhalmozódott korom folytán már teljesen összerongálódott, s csak egy szikra kellett, hogy a nagymennyiségű korom meggyuladjon és a kémény maga is tüzet fogjon. Mindenestre kívánatos, hogy a kéményseprők, különösen most, a folytonos téli fűtés ideje alatt, a legnagyobb lelkiismeretességgel járjanak el a kémények pontos tisztántartása körül, s viszont, hogy a legkisebb hanyagság is a legszigorubbán legyen megbüntetve ily esetekben. Rövid idő alatt a második

kéménytűz ez s annál veszedelmesebb, mert mindkét esetben — nemrég a kórháznál — középtületen támadt, miből ha tűzvész keletkezhetett volna, meglehetősen kár jött volna a nyomába. Ajánljuk tehát a kéményseprői szabályrendelet betartását a házigazdáknak és a kémények őreinek, az erre való szigorú ellenőrzést pedig az illető hatóságoknak.

— **(Zálogház Siklóson.)** Ez a legújabb emberbaráti intézmény legközelebb Siklóson is meghonosítatik; erre engedélyt kértek Reich Jenő siklósi lakosnak zálogháznyitására iránt való kérvénye. Mivel a helyi hatóság a kérelmet pártolólaj terjesztette föl a tekintetes vármegye elé: az állandó választmány javasolja a közgyűlésnek, hogy az új zálogháztulajdonos ezer forint óvadékot tartozzék letenni, továbbá engedély-okmányába vétessék bele az általa szedhető kamatláb is, mely arany, ezüst s más drágaságok után 18%-ban, egyéb ingóságok után 24%-ban szabatik meg, mint az megfelel a pécsi és mohácsi hasonló intézetek kamatlábainak.

— **(Szerencse a szerencsétlenségben.)** Szabó Józsefné, sz.-országi 89. szám alatti lakosnő sirva panasolta el 10-én reggel a rendőrségnél az őt ért szerencsétlenséget. Mig ugyanis a szegény asszony a piacon járt, hogy ebédrevalót vegyen, egy pár arany fülbevalóját elvesztette. A fülbevalók még anyjától rámaradt emlékét képezték s 10-én reggel egy aranyművestől hozta el azokat, aki javított rajtuk valamit. Szépen zsebébe csuszta a papirosba csavart apró jöszagot, mikor kijött az aranyművestől és nem is gondolt rá, mig a piacon járt kelt. Mikor hazaért, akkor elő akarta venni a zsebéből, de — nem találta. Valami utonmódon kiránthatta és így vesztette el. Hát most arra kérte a rendőr urat, hogy ha megtalálják az elvesztett emléket, ő hálával gondol rájuk azért mindig. S miközben így sirva panaszkodott, jött ám be a hivatalba a piacra kirendelt rendőr s szalutálva jelenté, hogy egypár arany fülbevalót talált. A fülbevalók pedig épen Szabó Józsefné voltak, a ki kézhez is kapta őket és boldogan sietett haza, örülve, hogy ilyen hamar jóra fordult az őt ért szerencsétlenség, ritka szerencséjével végződén, hogy az elvesztett fülbevalót hamarosan meg is találta.

— **(Titokzatos história.)** Még vasárnap kora reggel történt, hogy a petrezselyem-utca 49. szám alatti házban, hol vagy féltucat lakik, az egyik lakásból, melyet Szalai Ignác né bir berbe, hangos sikoltozás hallatszott ki:

— Segítsé! segítség! rablók, gyilkosok!

A fellármázott lakók nosza lámpákkal és baltákkal feltegyverkezve kiesttek az udvarra s már ekkor az udvaron kiabáló Szalai né látva, elállták a kaput és keresték a rablót, gyilkost úgy az asszony lakásában, mint az egész udvaron, de nem találtak egy lelket sem. S bár rablót nem bírtak fogni, az egyik lakos ablakát mégis úgy találták, hogy ott betörők akartak behatolni és a lakásból hiányzott is többféle ágynemű és öltözékek. Maga Szalai né csak annyit tudott felvilágosításul adni, hogy hozzá is be akartak törni a tolvajok, de ő észrevette, lármát csapott és ettől a jómadarak megijedve bizonyosan odébb állottak, mire a lakók felébredtek. A titokzatos történetnek itt még nincs vége, mert most a rendőrség nem az elillant betörőket, hanem a házi tolvajt keresi s mint a jelek mutatják, nemsokára nyomára is jut.

— **(Verbőcy-emlék Dombóváron.)** Dombóvári levelezőnk írja, hogy ott egy igazán életre való eszme pendített meg, melynek kivitelére minden eszközt felkelti használni úgy a dombóvári közönségnek,

mint a Tolnamegye — valamint az ország jogász világának is. Ugyanis tervbe van véve, hogy millennium alkalmával itt is ünnepélyt fognak tartani és a dombóvári várromokban emléket akarnak felállítani Verbóczy István neve megörökítésére. mint aki ezen várban dolgozott és Dombó Pállal. ugyancsak itt javította ki a híres 3 as törvénykönyvet. Ime az ige! A jogászilag törekedjék arra, hogy testté legyen. Nem szabad ezen valóban szép eszmének, csak eszmének maradni. A cseppek külön külön mit sem tehetnek, s csak ha egyesülnek és patakka folynak. hajthatnak malmot is. Egyesülni kell tehát. A megye és ország jogászáinak tesszük kötelességévé ezen, valószínűleg csak elfelejtett, nagy jogásznak a megünneplését is és ott a hol a legnagyobb munkáját készítette, nevének megörökítését, a millennium programjába — mivel tudomásunk szerint még nincs benne — fölvétni.

— **(Nyugdíjazott megyei tisztviselők.)** A tisztújítás végbemenvén, az önként visszalépett tisztviselőknek e szerint a szabályzat értelmében a nyugdíjak a következőleg javasoltatnak megszabandóknak az állandó választmány által: Sey László, volt árvaszéki elnök kapna évi 1224 frtot. Forray Iván volt pécsi főszolgabíró 1092 frtot, Antal Pál volt dárdai főszolgabíró 1092 frtot, Gerdenich József, volt árvaszéki elnök 936 frtot, Rapun Aladár volt szolgabíró 460 frtot, dr. Troll Károly volt járásorvos 382 frtot, Vastag Márton volt megyei írnok 380 frt. Egyben az eltávozott Reich Oszkár, Grész Béla és Kissfaludy Vidor, volt vármegyei nyugdíjogosultaknak befizetett járulékaik — tekintettel azok csekély voltára — visszafizetendőek lennének. Minthogy a nyugdíj összegek jóváhagyott szabályokon alapulnak, kétségtelenül a közgyűlés azokat el fogja fogadni.

— **(Vármegyék a király előtt.)** Baranya vármegye állandó választmányának 10-én délelőtt tartott ülésén olvastatott a belügyminiszter leirata az ezredéves ünnepségek alkalmából június hó 8-án ő felsége a király előtt tartandó ünnepélyes hódoló felvonulásban a vármegyék résztevését illetőleg. A leirat a következő: „A magyar állam ezredéves fönnalásának emlékére a jövő év folyamán tartandó ünnepélyek ő császári és királyi felsége legmagasabb szentesítésével ellátott tervezetének legjelentősebb részét és a rendezendő ünnepélyek tulajdonképpeni központját a koronázás évfordulóján, június 8-án végbemendő ünnepélyes hódoló felvonulás képezi. Az ő felsége előtt a budai királyi várakban a legmagasabb uralkodóház fenntartott férfitagjai jelenlétében eivonuló hódoló menet megnyitni a magyar törvényhatóságok és Horvát Szlavonországek bandériumának van fenntartva; ezeket követik a törvényhozótestület mindkét Házának tagjai diszfogatokon, a koronázás alkalmával szokásos zászlóvivő előllovlaglása mellett. Az egész nemzet hódolatának bemutatása után a diszmenet a Nagybaldogasszonyról nevezett budavári főplébánia-templom elé vonul, ahol hozzá a három nappal előzőleg közszemlére kitett szent korona és a koronázási jelvények hatolvas diszhintón a koronaőrök és a koronaőrök kíséretében csatlakoznak. Ezután az egész menet diszkeretét képezi a szent koronának a törvényhozó testület mindkét háza által az országház kupolatermében tartandó együttes ünnepélyes ülésre vezető útjában. Az ország törvényhatóságai ösödöktől fogva mindenkor oly kiváló szerepet vittek hazánk történetében, azzal annyira össze vannak forrva, hogy az ezredéves multnak a király és nemzet együttes közreműködésével tervezett megünneplésénél, s különösen az ünnep legjelentősebb részénél nem hiányozhatnak. Megvárva a gyök győződve, hogy a vármegye

(város) közönsége hazafias örömmel felkarolandja az alkalmat, hogy törvényhatóságát a jövő év június hónap 8-iki ünnepén szereplő bandériumokban régi hírnevéhez méltón képviseltesse. Minden hazafiai szív átérzi a közelgő örömmünnepek messze kiható fontosságát s azok sikerét és fényét mindenki legjobb tehetsége szerint iparkodik emelni, nem kérdéses tehát, hogy midőn az egész magyar nemzet mutatja be ünnepies felvonulásban alattvalói hódolatát, a vármegye (város) lobogója is jelen lesz és hódolatteljesen fog meghajolni a társtörvényhatóságok lobogóival együtt szeretett koronás királyunk előtt, a minthogy a vármegye (város) cimere sem fog hiányozni a diszkisérletben, a mely a nemzet legdrágább palladiumát, Szent István koronáját környékezendő az országházba vezető emlékezetes útjában. A magyar törvényhatóságok bandériumai élére a belügyminiszter — a horvát szlavonországi bandériumok élére pedig a horvát szlavon dalmat-országi bán fog állani. Minthogy pedig a bandériumok szervezése előreláthatólag hosszabb időt fog igényelni, felhívom a vármegye (város) közönségét, hogy a törvényhatósági szervezőbizottságot mielőbb alakítsa meg, s a kitűzött cél érdekében a szükséges lépéseket haladéktalanul tegye meg. Tájékoztatásul megjegyzem, hogy a millenniumi bandériumok központi egységes szervezésére és irányítására hivatott bizottság megalakítására báró Orczy Béla országbíró és gróf Andrássy Tivadar országgyűlési képviselő, valóságos belső titkos tanácsosok, valamint gróf Esterházy Mihály országos képviselő ur kérték föl, s hogy addig is, a míg az említett központi bizottság működését megkezdheti, gróf Andrássy Tivadar ur (Budapest II. kerület Fő ut 17.) készségesen lesz szives a közvetlenül hozzá intézett kérdésekre bővebb felvilágosítást adni. Budapest, 1895. évi december hó 12. Perce, s. k. A leiratra következő határozatot hozták: mivel egyelőre a vármegye közönségének nincs pénze a bandérium szervezésére, tehát egy bizottságot küldenek ki, mely javaslatot fog beterjeszteni a legközelebbi állandó választmányi ülésen a bandérium szervezésének anyagi és erkölcsi módzatairól s megállapítja az abban résztvevő 5 uri és 10 népből való tag névsorát is. A bizottság tagjaiul a főispán elnöklelte alatt kiküldettek: Szily László alispán, Seifritz István kanonok, Német Lipót, Országh Lajos és id. Jeszenszky Ferenc orsz. képviselő.

Törvényték.

§ Éva lánya. Jakab Éva dályoki leányzó nemcsak nevére, de különösen azért is Éva leánya, mert nem tudott ellen állni a csábításnak, a mi folyó évi július hó 10-én megszállta a lelkét és a vele egy házban lakó Jockovits Cvetkó lakásába betörvén, onnan 2 frt 40 kr. készpénzt és 10 frt értékű ruhaneműt ellopott. Persze a tett elkövetése után megszökött Dályokról, csak hogy a csendőrség csakhamar elfogta és átadta pécsi kir. ügyészségnek, honnan 8-án a kir. törvényték elé állították, hogy a végtárgyalást megtartsák felette. A végtárgyaláson a káros nem jelent meg, s csak maga a vádlott leányzó állt a bírák előtt s bebizonnyodván reá a lopás büntette, ezért hat hónapi börtönre ítéltetett. Az ítélet ellen sem a királyi ügyész, sem a vádlott nem appellálván, az jogerős lett és az elítelt leányzót átadták a kir. ügyészségnek, hogy fogságát kitöltse.

§ A kontós vendég. Nyers János, szászvári kőbánya-munkás már két éve egyik legjobb kontós vendége volt Kovács Jakab korcsmárosnak, mikor mult évi január 20-án az a kis história megesett vele, a mi miatt 7-én vádlottként állt a pécsi kir. törvényték büntető osztálya előtt. Mondjuk: jó vendég volt, bár kontóra — könyvre — ivott, de mindig rendesen kifizette, mikor pénze volt, a mi a könyvébe be volt írva, bárha régen megurgulázott is a fizetendő ital a torkán. S mert rendesen fizetett, épen ezért háborodott fel igen nagyon, mikor a fentebb jelzett napon a korcsmáros felesége nem akart neki bort adni. És e felháborodásában előrántotta a kését s válion szurta a korcsmárosét, született Schramm Rozáliát, a ki a kapott sebben huszonegy napig feküdt. Szándékos emberölés bűnkisérlete miatt helyezték vád alá Nyers Jánost az elkövetett bűncselekmény folytán s 7-én tartották meg felette a végtárgyalást, a mely alkalommal az emberölés kísérletét könnyű testi sértéssé minősítette a törvényték s a kontós vendéget hat havi fogságra ítélte.

Gazdasági dolgok.

□ **Előmunkálati engedélyek.** A kereskedelemügyi miniszter Krajszik Ferenc orsz. képviselőnek a m. kir. államvasutak Somogy-Szob állomásától Iharos-Berény Pogany-Szent Péter Horvát Szent miklós, Nagykanizsa és Szepetnek irányában Tót Szent-Mártonig, innen vagy Becsehely, Bánok-Szent-György, Lasztonya és Dömeföld irányában a dunántúli h. é. vasutak Csömödér állomásáig, vagy pedig Letenye, Rátka, Alsó-Szemegye, Dobri, kis lakos és Szécsi-Sziget érintésével ugyancsak Csömödérig; valamint e vonalból kiágazólag Iharos-Berénytől Nemesvid és Szakácsi érintésével a balatonszentgyörgy-somogyszobbi h. é. vasut Marcali állomásáig vezetendő helyi érdekű gőzmozdonyu vasutvonalra az előmunkálati engedélyt megadta.

□ **A baranya megyei gazdasági egyösület** f. hó 12-én délután 3 órakor tartja választmányi ülését a megyei székház nagytermében.

A budapesti áru- és értéktözsde hivatalos árjegyzése.

— Január 11-én. —

Buza készáru	680—725
" tavaszra	690—692
" őszre	710—715
Rozs	620—630
Árpa	490—540
Kukoricza	4.—420
Zab	6.17
Káp. repce	8.95
Magy. aranyjárdék	121.50
" koronajárdék	99.—
Regalé-kötvény	100.25
Magy. nyeresémsoraj	152.50
Tiszaszabályozási köles	140.—
Oszt papírjárdék	99.75
" aranyjárdék	121.25
" koronajárdék	99.75
1864-iki sorsjegy	191.50
Magy. vörös ker. soraj	10.—
Osz. rárk	18.25
Olasz	12.—
Bazilika-sorsjegy	6.25
Jósziv-sorsjegy	2.80
Német márka	59.35
100 frank (francia)	48.06
100 lira (olasz)	44.—
10 font sterling (angol)	121.35

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

Taizs József

könyvnyomdájában

Pécsen,

Mária- és megye-utca sarkán.